

Izhaja vsaki četrtek ob 11. uri dopoldne. Rokopisi se ne vračajo. Nehrakovana pisma se ne sprejemajo.

Cena listu znaša za celo leto 4 krone, za pol leta 2 kroni. Za manj premožne za celo leto 3 krone, za pol leta 1 1/2 K. Za Nemčijo je cena listu 5 K, za druge dežele izven Avstrije 6 K.

Rokopise sprejema uredništvo v Gorici, dvorišče sv. Hilarija št. 1.

Naročnino in naznanila sprejema upravništvo v Gorici, Semeniška ulica št. 16. Posamezne številke se prodajajo v tobakarnah v Šolski ulici, Nunski ulici, na Josip Verdievem tekalšču nasproti mestnemu vrtu in na Korenjskem bregu (Riva Corno) št. 14 po 8 vin.

Oglasi in poslanice se računijo po petih vrstah, in sicer: če se tiska enkrat 14 vin., dvakrat 12 vin., trikrat 10 vin. Večkrat po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Ivan Bajt v Gorici

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič) v Gorici.

Slovinci v Oglej in na sv. Goro!

Lani je minulo enajst sto let, kar je umrl (l. 802.) veliki oglejski patriarh sv. Pavlin. Pred kratkim je obhajala Furlanija spomin na ta dogodek v Ogleju. Prav je pa, da obhajamo spomin na ta dogodek tudi mi Slovenci, kajti sv. Pavlin je deloval tudi po slovenskih pokrajinah. Ob njegovem času so bili skoraj vsi Slovenci združeni v oglejski nadškofiji.

Kranjski romarji pridejo v Oglej v sredo dne 9. t. m. ob 6. uri zjutraj. Z njimi pride tudi knez in škof ljubljanski. Ob 7. uri bo slovenska pridga, potem tiha sv. maša in obhajilo. Ob 9. uri zopet pridga in pontifikalna maša. Po maši bodo romarji ogledovali cerkev, muzej itd. Sedanja cerkev in zvonik je dal sezidati patriarh Popon (1019–1042). Zores l. 1348. jo je hudo poškodoval.

Vsi udeležniki, ki prejmejo sv. sakramente, dobe popolni odpustek.

Ob 1. pop. odidejo romarji iz Ogleja, ob 1/4. pridejo v Gorico, od tod z omnibusom v Solkan, od tam peš na sv. Goro. Drugi dan t. j. četrtek dne 10. t. m. bo na sv. Gori c. 6. uri zjutraj pridga in tiha sv. maša. Ob 9. uri zopet pridga in pontifikalna maša. O poludne odidejo se sv. Gore v Gorico, od koder odidejo ob 4. uri se železnico proti Ljubljani.

Želeti je, da se romanja v starodavno prestolnico sv. Mohorja v Oglej udeleži obilo duhovnikov, pa tudi obilo svetne krščanske inteligence.

Primorci! Pridružimo se svojim rojakom — kranjskim romarjem! Ne zamudimo te krasne prilike! Kdor odide z brzovlakom iz Gorice ob 6.46 zjutraj, pride v Tržič ob 7.20. Iz Tržiča gre brzovlak ob 7.27 in dojde v Villa-Vicentino ob 7.45. Iz Villa-Vicentine do Ogleja je dober sprehod kakor iz Gorice do Mirna. Iz Gorice gre tudi osebni vlak ob 4.54 zjutraj. Kdor bi šel s tem, čakati bi moral v Tržiču poldrugo uro. Najbolj ugodna vožnja iz Gorice je z omnibusom. Kdor se hoče voziti z omnibusom, naj se oglasi v našem upravništvu do ponedeljka.

LISTEK.

Kaj je sanjal Zavetnikov Cenček.

Tudi o Cenčku vam moram nekaj povedati. Odraščenih bralcev morda to ne bode zanimalo, a gotovo ustrežem s to sličico našim mladim čitateljem, kateri radi prebirajo take in jednake stvari.

Cenček je sedaj še mlad, ima komaj šest let, a brihtno glavico in vé že, koliko je petkrat pet. Tudi pisati zna že vse črke, le velike mu delajo marsikatero preglavico. Hlače nosi, spodaj zavite, na jedni oprti, srajca mu sili rada izza pasu, na glavi pa ima rujavkast, pretrgan klobuk, tako, da lasje lahko gledajo v ta božji svet.

Letos je začel pasti. Dve kraviima, Ciko in Sivko in še malega telička po vrhu. Sicer se kremži vsak dan, ko je treba ustati, a slednjič ko vidi, da solnce že grdo gleda skozi okno in da se mu že kanarček v kletki posmehuje, vendar ustane, se obleče, očisti si oči in se lepo umije. Potem pomoli nekoliko in nato mora za kravama. Eh, je trda ta, a ven-

Sestanek krščanskomislečega učiteljstva in dijaštva v Ljubljani.

Dne 24. m. m. se je vršil na vrtu restavracije pri „Zvezdi“ v Ljubljani pozdravni večer krščanskomislečega dijaštva in učiteljstva ob jako lepi vdeležbi. Videlo se je, da so vrste krščanskomislečih učiteljev in dijakov zopet jako narastle. Predsednik „Danice“ phil. Grafenauer je pozdravil navzoče rekoč, da ga silno veseli, da vidi pred seboj toliko zbranih, kakor še nikdar na pozdravnem večeru. To je dokaz, da se naše ideje širijo. Druži nas trojna ideja: krščanska, slovenska in demokratska. Dr. Krek nazdravlja idealom in smislu za žrtve, ki vlada v tej družbi, g. Dermastija navzoče brate Čeha. Nato je govoril češki bogoslovec Jemelka, čegar nastop je občinstvo burno pozdravilo. Govoril je v češkem jeziku ter nazdravljal Slovencom in skupnim verskim in narodnim idealom. Phil. Marinko je nazdravil Hrvatom. Za njim je govoril phil. Butković, predsednik „Hrvatske“ da je prava sloga med Slovani edino mogoča na podlagi krščanstva. — Gospod theolog Smodej iz Celovca nazdravlja v imenu Akademije slov. bogoslovcev v Celovcu slovenskim kat. mislečim akademikom, vzlasti pa še krščansko mislečemu učiteljstvu ter pravi, da, ako bi imela Koroska tako učiteljstvo, ne bi bila nikdar izgubljena. Predsednik „Slomšekove zveze“ g. Jaklič pravi, da ima zveza prestatu hude boje. „Zveza“ se ne more tako razviti, kakor bi se razvila pri normalnih razmerah, ker jo tlačijo kranjski liberalizem, ki svobodo razume le zase. Med učitelji ima zveza že mnogo somišljenikov, ki se pa vsled vladajočih razmer ne upajo pokazati. Zato pa, da stro terorizem, se hočejo učitelji opreti na ljudstvo, ondi bomo iskali svoje moči, tu zmaga bo gotova. Predsednik „Slomšekove zveze bogoslovcev“ v Mariboru g. Zolgar napiše katoliški narodni ideji. Gospod Terseglov iz Gorice prinaša pozdrave od gorških in tržaških Slovincov. Moški zbor abiturijentov pod vodstvom abiturijenta Bajuka je zapel več slov. pesmi.

dar gre, kajti očetova šiba je še vedno gori na zapečku.

Tako se godi navadno vsak dan. Nekega dne pa se mu je prigodilo nekaj posebnega. Pasel je tam v Dolinah, delal je jamice in hleve; zidal je hišice in gonil voliče domov pa zopet na pašo. Cika in Sivka sta se pasli okoli njega, teliček pa je lepo objedal grmovje. Naenkrat pa se mu delo ustavi, glavica mu je začela ležti na rame in — zaspal je.

Začel je sanjati. Angel je prišel iz neba in ga dvignil k sebi v naročje. Nesel ga je potem preko gozda visoko gor nad oblake in ga slednjič postavil na zeleno trato.

Tam so se pasli zajčki, lepi beli z dolgimi ušesi, kot nove žlice.

In angel je stopil tja, prijel dva za ušesa in ju upregel v mal voziček, ki je stal tam blizu.

Cenček in angel sta sedla na voziček in zajčki so brhko potegnili.

Drčala sta potem dalje po tratici. Pisani metulji so letali z njima, penice in ščinkovci so se jima smejali in zvr-

Dne 25. m. m. je bila ob 8. uri zjutraj sv. maša v cerkvi presvetega Srca Jezusovega, ki jo je daroval presvetli gospod knezoškof dr. A. B. Jeglič ter tako izredno odlikoval učiteljstvo in dijaštvo. Ob 9. uri dopoldne so imeli dijaki predavanje v „Rokodelskem domu“. Navzočih je bilo okoli 100 dijakov. Predavali so g. Terseglov: „Identičnost nauka in cerkve Pavlove z naukom in cerkvijo, kakoršno je zasnoval Kristus; g. phil. Anton Rabuza: „Arheološka raziskavanja na Kranjskem“; g. cand. mech. Vladimir Remec pa je predaval „Električni tokovi visoke napetosti in frekvence“. Dijaštvo je poslalo brzojavko biskupu Mahničju in biskupu Strossmayerju. — „Slomšekova zveza“ je ob isti uri zborovala v „Alojzijevisču“ po naznanjenemu vsporedu. Udeležba je bila dovoljna. Poleg poročila tajnika in blagajnika so izborni predavali učitelj gospod Štrukelj o „Šoli v boju zoper alkoholizem“, g. dr. Krek namesto zadržanega profesorja Jarca o „Šoli in gospodarskem napredku“, slednjič učitelj gosp. Jaklič o „Učiteljski zadruzi“. Ustanovila se že „Hranilnica in posojilnica slovenskih učiteljev v Ljubljani“, ki začne v kratkem poslovati. — Popoldne je bil shod za slovensko vseučilišče v Ljubljani. Govoril je g. phil. Vincencij Marinko. Dotične resolucije so se sprejele z velikim navdušenjem. Poslala se je udanostna izjava sv. očetu Piju X. Zvečer je bil komers.

Ta sestanek slovenskega krščanskega dijaštva in učiteljstva mora vsakega zavednega katoličana veseliti. Tudi mi se veselimo iz srca in kličemo navdušeno: Živeli vrli krščanski akademiki, živeli vrli krščanski učitelji!

Sv. Oče Pij X. in katoliško časopisje.

Sv. Oče Pij X. je poseben prijatelj katoliškega časopisja. V Benetkah je dosegel velike uspehe v prvi vrsti radi tega, ker je požrtvovalno podpiral katoliško časopisje. Kot papež je pred nekaj dnevi pisal vrlemu uredniku lista: „Riscossa“, ki izhaja v Breganci, tako-le: Z veseljem

goleli vesele pesmi. Onadva pa sta šla še dalje. Vozila sta se po rožicah in nageljnih, in zajčka sta poskakovala prav tako kakor dva mlada konjčka.

In peljala sta se naprej.

Prišla sta do grmičja in angelček je pokazal Cenčku celo vrsto gnezd in mladih ptičkov, ki so čivkali in odpirali svoje male kljunčke.

Od tu sta prišla na veliko cesto.

Tam je sedel star mož, sivih las in prijaznega obraza.

Poprosil je angela za dar božji in ga vprašal, koga pelje.

Povedal mu je, da Zavetnikovega Cenčka, in starček se je nasmehnil in dal Cenčku celo pest zlatih lešnikov in košek orehov.

Ustavila sta se potem na zelenem polju in nakrmila zajčka z lepo, sladko deteljico, ki je rastle tam okoli. Sama pa sta jedla rudeča jabolka in sladke hruške. Napila sta se potem bistre vode, ki je gonila malo mlinsko kolesce, in šla potem dalje.

Prišla sta na veliki trg glavnega nebeškega mesta.

podeljajemo apostolski blagoslov vrlemu Kristusovemu vojščaku, želeč, naj nadaljuje sveti boj, ki ga je začel.

Naj bodo te besede v bodrilo vsem našim sotrudnikom!

Nemški katoliški shod v Kolinu in sv. Oče Pij X.

Minuli teden so zborovali katoliški Nemci v Kolinu. Vse mesto je bilo v zastavah. Udeležba je bila ogromna. Na shod je prišlo iz cele Nemčije 27 godb. Slovesni obhod po mestu je bil dve uri hoda dolg.

Na udanostno brzojavko, katero so poslali sv. Očetu Piju X., dobili so odgovor te-le vsebine:

Sv. Oče se iskreno zahvaljuje za izražene častitke, hvali gorečo udanost katoliških Nemcev do sv. Stolice, se hvaležno spominja pokojnega voditelja katoliških Nemcev slavnega Windhovsta, omenja izredno naklonjenost in ljubezen Leona XIII. do nemških katoličanov, ki se je v zadnjem času pokazala zlasti v tem, da je bil kolinski nadškof imenovan za kardinala, ter bodri Nemce k vztrajnemu nadaljevanju započetega dela.

Zveza gospodarskih zadrug in njih revizija.

Zakon z dne 10. junija 1903. določa glede zveze gospodarskih zadrug in njih revizije sledeče važne paragrafe:

§ 1. V smislu zakona z dne 9. aprila 1873. l. (drž. zak. št. 70) registrirane pridobitne in gospodarske zadruge, in pa poprej ustanovljena društva v § 1. navedenega zakona ozamenjene vrste so dolžna svoje uredbe in svoje poslovanje v vseh strokah svoje uprave najmanj vsako drugo leto preskusiti, dati stvari večjemu pregledniku (revizorju), ki ne pripada zadruzi, oziroma društvu.

§ 2. Zahtevam tega zakona ustreza-joča zaveza se mora pripoznati za upra-

Semenj je bil isti dan in lepe reči so bile na prodaj. Konjički in orgljice, fige in rožiči, sladki štruklji in kolači so bili razloženi.

Cenček je gledal in hotel kupiti, a ni imel denarja. Tedaj je segnil angel v zlato torbico in prinesel pest cekinov iz nje. Nakupil je potem Cenčku vsega, kar sta videla na semnju. Ves obložen je bil voziček s samimi lepimi in sladkimi stvarmi, tako da so kolesca škripala. Sedla sta potem še onadva gor in se odpeljala dalje.

Zajčka sta migala z ušesi in letela, kakor bi šla po zraku. Angel ju je podil bolj in bolj s svojim srebrnim bičem. Naredil se je velik veter in Cenček se ni mogel več držati na vozu; odletel je se sedeža in se — zbudil.

Pogledal je in si potegnil z roko preko oči.

Sivka je stala pred njim in pihala svojo mrzlo sapo v njegova razpaljena lica.

Otroška in tudi — naša sreča!

Gorski.

vičeno, za nji pripadajoče zadrage in taka društva postaviti preglednika. Pripozna jo, če se zavezo ozemlje razteza čez več dežel, ministerstvo notranjih stvari, drugače pa politično deželno oblastvo.

Zadragam in društvom, ki ne pripadajo kakoli za pregledovanje pooblaščenim zavezi, postavlja pregledniku, in to za drugim trgovinsko sodišče, društvom politično deželno oblastvo, v kojega okoliših imajo svoj sedež.

§ 3. Zaveza mora biti ustanovljena po zakonu o društvenem pravu z dne 16. novembra 1867. l. (drž. zak. št. 134), ali po zakonu z dne 9. aprila 1873. l. (drž. zak. št. 70) in za namen imeti pregled nji pripadajočih zadrug in društev.

V smislu zadnjic omenjenega zakona ustanovljena zaveza utegne poleg tega za namen imeti skupno brambo koristi zaveznih zadrug in zaveznih društev in vzdrževanje njihovih opravičnih odnošajev med seboj ter med njimi in zavezo. Drugih namenov ne sme imeti.

Zaveza mora obsežati tako število zadrug ali društev, da ji bode zagotovljeno uspešno delovanje. Tej zahtevi je ustrezno, če zaveza obseza najmanj 50 zadrug (društev) ali vse zadrage (vsa društva) kake dežele ali pa vsaj vse v deželi ustanovljene zadrage (društva) z enakimi gospodarstvenimi nalogami in z enakimi opravičnim jezikom.

Iz zaveznega ustava mora biti razvidno, da je zaveza zmožna zadoščati pregledni dolžnosti; sosebno ima zavezni ustav dolžnost ustanoviti zavezo ozemlje ter obsežati določila o postavljanju preglednika, in pa o kakovosti in razsežaju pregledov. (Dalje pride.)

Politični pregled.

Kaj sedaj? — Blizu se konec septembra, ko bi morali biti odpušteni iz vojaške službe oni vojaki, ki doslužijo svojo triletno dobo, a namesto njih nastopiti bi morali vojaško službo novinci, ki so bili letos vzeti v vojske. Postava, katero je sklenil gledč štivila novincev letos naš drž. zbor, pa določa, da se zamorejo poklicati v vojaško službo novinci, ki so bili letos vzeti k vojakom tostran Litave le tedaj, ako se jednaka postava sklene tudi na Ogrskem, in se tudi tam izvrši novačenje. Ali, do tega na Ogrskem ni prišlo, in do 1. oktobra tudi gotovo ne pride. Nastane toraj vprašanje: Kaj pa sedaj? Naših novincev ne morejo poklicati v vojaško službo. Vojaška uprava pa zahteva, da se mora število vojakov, ki bi izstopili iz vojaške službe, koncem septembra nadomestiti z drugimi vojniki. Ne preostane torej drugega, nega da se oklene vojaška uprava strogih določil vojaškega zakona iz l. 1888, po katerih se lahko obdrži v vojaški službi one vojake, ki so nastopili službo pred tremi leti celo do konca decembra 1903. Ker se pa kaj tacega do sedaj še ni dogodilo, napravila bi taka odredba ne-le med vojaštvom hudo nevoljo, marveč tudi med družinami, ki težko pričakujejo svoje sinove domov. In vse to naj se zgodi zgolj zaradi tega, da se ugotovi trmastim madjarskim šovinistom.

Kakor poročila „Fremdenblatt“ je vojni minister odločil, da je moštvo tretjega letnika, ki je bilo ponavadi odpuščeno po velikih vojnih vajah, obdržati v vojaški službi do 31. decembra. Ta odredba je provizorična. Definitivna odredba pride, ko se vrne cesar na Dunaj, in odvisno je definitivna odredba tudi od razvoja stvari na Ogrskem.

Angleški kralj na Dunaju. — V ponedeljek pop. ob 5. uri je dospel angleški kralj Edvard VII. na Dunaj. Na kolodoru pričakoval ga je naš cesar z nacvojvodi, ministri, generali in diplomati. Ko je izstopil angleški kralj iz železniškega voza, sta se vladarja poljubila. Cesar je nato predstavil kralju nacvojvode. Potem sta cesar in kralj ogledala častno stotinja. Godba je med tem igrala angleško himno.

V dvorani kolodvora čakali so kralja drugi dostojanstveniki, katere mu je naš cesar predstavil. Odpeljala sta se v cesarjev дворец v odprti kočiji, pred katero je bilo vpreženih šest konj. Na ulicah je bilo zbrano vse polno ljudstva, ki je vladarja burno pozdravljalo. V dvorcu so pričakovale kralja nacvojvodinje. Ob 7. uri zvečer je bil obed, katerega so se udeležili, poleg našega cesarja in angleškega kralja, mnogi nacvojvodi in nacvojvodinje, ministri, generali in diplomati.

Najprvo je napil angleškemu kralju naš cesar, povdarjajoč prijateljstvo med

obema državama, ki je tem lagje, ker si niso naše in angleške koristi navskrižne. Odzdravil je na to cesarju angleški kralj in ga pri ti priliki imenoval maršalom angleške vojske.

Dogodki na Hrvaškem. — Hrvaški list „Hrvatsko Pravo“ poroča, da so našli ubitega nekega Antona Sablića, ki je bil glavni agitator Kumičičev pri zadnji deželnozborni dopolnilni volitvi v Zlataru. Pravnik Leitnerja so zaprli, ker se je udeležil izgrediv v Zapresiču.

O izgrediv v Dolenji Batini se poroča, da so jih zakrivali orožniki, ki so brez povoda aretirali kmeta Ivo Habano ter zahtevali, naj jim pove imena proizvočiteljev zadnjih nemirov. Ker je izjavil, da nič ne ve, so ga orožniki tako trpinčili, da so mu prste na roki zlomili. Haban je omedlel. Orožniki so se zhalj nasledkov in so Habana ustrelili ter trčili, da so bili od več kmetov napadeni. Se-le na to so nastali izgrediv kmetov. Orožniki so se branili in streljali ter ranili več kmetov.

Macedonski dogodki. — Razni listi poročajo iz Sofije, da so vojaki nekega turškega polka, ko so šli skozi Kosovo, streljali na poslopje avstrijskega konzala. Ustaši dobivajo denar in orožje iz Rusije.

Iz Carigrada dohajajo vesti, da je poklicala Turčija vse rezerviste prvih treh vojnih korov pod orožje, ker misli v najkrajšem času napovedati vojsko Bolgariji.

Sedeč po zadnjih poročilih, dohajajočih z Balkana, stojimo pred turško bolgarsko vojsko. Turčija mobilizira svoje vojaštvo in se prav nič več ne meni za reforme. Poroča se namreč, da se je povrnilo v Albanijo več arnautskih prvakov, ki so bili pred meseci poslani v prognanstvo, ker so se protivili uvedbi reform. Poroča se dalje, da so se poklicali pod orožje tudi divji Arnauti in da se z drugim vojaštvom vred odpošljejo na bolgarsko mejo. Da pa pride skoro do vojske, o tem so prepričani tudi v Srbiji in v Črnogori in sta se v tem smislu izrekle tudi srbski kralj in črnogorski knez. Kakor hitro pa pride do vojske med Turčijo in Bolgarijo, je gotovo, da tudi Srbija in Črnagora ne bodeta držali križem rok.

Peterburške „Nowosti“ trde, da je okupacija Macedonije in Stare Srbije po evropskih vevlastih neizogibna. Gre se za sedaj le zato, da se vevlasti zedinijo v vlogah, ki jih bodo igrale posamezne vevlasti pri tej okupaciji.

Turški vojni guverner v Skopljem je razdelil mej turško prebivalstvo 6000 pušk s potrebnim streljivom.

Iz Amerike se poroča, da predsednik ameriških združenih držav Roosevelt pripravila ultimatum za zboljšanje položaja kristijanov na Turškem.

Vse vasi okraja Melkotrinowo v provinciji drinopoljski, izvzemši mesto Melkotrinowo samo, so v rokah ustašev. Vse stražnice od Uruinkjevi do morja so požgane, turške straže pa pobite ali izgnane. Macedonske čete so razdejale vasi Weleč in Kureča, pri tem je padlo mnogo ljudi. V vasi Jablanica so Turki uprizorili veliko klanje. — Vsled dinamitnega napada na orientski vlak pri Kuleli-Burgas, je orientska železnica odpustila vse bolgarske delavce. — V Kosovem so našli pri Bolgarih mnogo krmč. — Iz Ipeku se poroča, da se je z nastopom Nastil-paše začelo novo gibanje med Albanci, ki so začeli kar po cestah moriti kristijane. Bazar v Ipeku je zaprt. — Blizu vasi Kervan-Kej so se spoprijeli ustaši in bašibozuki, ki so bili poraženi. Zbežalo jih je okoli 250 v nek stolp in so se ondi branili. Ustaši so nato stolp z dinamitom razstrelili.

Dopisi.

Iz kanalske doline. — Sè zgradbo nove železnice pričelo je tudi novo življenje v naši dolini. Po vsej dolini mrgoli delavcev, ki prihajajo od vseh vetrov s trebuchom za kruhom. Hrvatje, Črnogorci, Macedonci se sprehajajo po dolini iskaje dela in kruha. A na delu so dosedaj v ogromni večini samo Italijani iz kraljestva. Kolikor sem se do sedaj mogel prepričati, so mali podvzetniki ali „kapoti“ sami Italijani, ki pred vsem zopet najemajo Italijane. Človeku, potujočemu po kanalski dolini se dozdeva, da je zašel že globoko doli v Italijo in ni več v Avstriji. Železniško ministerstvo je sicer podjetništvo obvezalo, da mora v prvi vrsti najemati

domačine, a podjetništvo se, kakor dokazujejo dejstva prav nič ne zmeni za pogodbo. Tako se pač postopa v Avstriji. Medtem ko se Avstriji tramoma izseljuje v Ameriko, se z avstrijskim denarjem redi v Avstriji na tisoče izemcev.

Z italijanskimi delavci je pričelo tudi pravo italijansko življenje. V Kanalu je v nedeljo italijanski delavec z nožem sunil v trebuh svojega sodelavca ter ga nevarno ranil. Drugega italijanskega delavca so zaprli, ker je nesramno govoril o Avstriji, katere kruh je ravno kar jedel. O malenkostnih praskah med delavci niti nočem poročati.

Iz Krna*. — Izreden praznik smo obhajali pri nas 19. preteklega meseca. Imeli smo blagoslovljenje domače cerkvice, ki je res prava lepota našega kraja. Kdo bi bil kedaj rekel, da bomo v tem oddaljenem, zapuščenem kraju imeli svetilišče, v katerem se bomo zbirali k molitvi in vendar, Bog nam je dal dobrotnico, ki je započela to delo, in katero se je tudi srečno dovršilo. Bog ji plačaj na onem svetu za veliko dobrotu, ki nam jo je skazala spodoro za zidanje cerkve. Žal, da ji ni bilo dano doživeti veselega dneva njenega blagoslovljenja!

Na ta dan se je zbralo v vasi Krn 600—700 ljudi. Veliko število, če pomislimo oddaljenost in odljudnost kraja! Duhovnikov se je zbralo k slovesnosti 12. Cerkev in križev pot je blagoslovil preč. o. Edvard Ravstehar, gvardijan oo. frančiškanov na Kostanjevici, in imel ob tej priliki primeren govor. Radi preoblike ljudstva je preč. o. gvardijan govoril na prostem pred cerkvijo. Daritev sv. maše v cerkvi pa je daroval domačin, preč. g. Simon Gregorič ml., vikar v Sedlu, znamenit po svojem književnem delovanju.

Vse je bilo v zastavah, topiči so pokali, veselje, navdušenje je bilo splošno. Bil je to za nas slovesen dan, ki nam gotovo ostane za vselej v spominu.

Bog plačaj vsem, ki so k zidanju cerkve in k slovesnosti kako pripomogli, posebno našemu preč. g. kuratu Ivanu Lebenu, za njegove preobilne skrbi in trude!

*) Za zadnjo številko došlo prekasno. Ur.

Iz Otaleža. — (Lažnjivemu in obrekljivemu dopisunu iz Otaleža (resnično iz Pluženj*) v „Soči“ od dne 16. avg. 1903. v odgovor.)

V poštnih pravilih, ktere sem prejel, je rečeno, da pisma nisem dolžan po hišah nositi, ampak sleherni naj hodi po pisma tje kjer sta nabiralnika. Tako se mi je tudi reklo pri o. kr. poštnem uradu v Črknem, kjer sem poštno potrebščino in navodila dobil. Mogočni dopisun „Soče“ ne bo ukazal, da bi pisma nosil po hišah. To tudi ni — ne v Orehku, Ravni, ne v Novakih, kakor dopisun trdi. Kjer je nabiralnik, tam se imajo pisma oddajati, mimo grede se lahko oddajo pa le po dobroti. Kadar bo pa sl. c. kr. poštno ravnateljstvo ukazalo, da moram pisma po hišah nositi, bom tudi rad storil. Sluga sem poštnega vodstva, ne pa lažnjivih pisavev.

Dopisnik piše, da so se pisma po občinski torbi v Plužnjah vsakdan redno prejemale? Od kot pa to, da sem jaz poštni dekret po tej poti še le čez 4 dni prejel? In to pismo je bilo uradno! Poštni datum v Črknem na zavitku je bil od četrka, a dekret sem dobil še le v nedeljo pozno zvečer v roke, ko sem po njem prašat poslal. Ali je daljava iz Črknega, oziroma iz Pluženj v Otalež — 4 dni? Tudi o drugem pismu vem, da je ravno po tej poti hodilo celih 5 dni, preden je v Otaležu došlo na adresu. Grdi lažnjivci, pred lastno hišo pometajte! Toda po vašem šnopsanju oslepljeni ne vidite, ali nočete videti, lastne nesnage.

Kar časnike zadene, se oddajajo, kakoršni dojdejo. Kaj se vse po poti zgodi, jaz nisem odgovoren. Ako več dni tam ležijo, kjer sta nabiralnika, nisem jaz kriv, ampak naročnik, ker ne pride po nje. Kakor pisem, tako tudi časnikov nisem dolžan po hišah nositi. Kar pišete je vse gola laž. Poštarja v Otaležu in Plužnjah nista samolastna, ampak se ravnata po poštnem navodilu.

Da pa nuncia v to mešate, je hudobno in lažnjivo. Od kar je pošta vpepljena, nunc poštne torbe še videl ni, še manj videl, kadar se odpira, in še nikdar ni bil v sobi, v kateri se pošta vrejuje. Tako ne more vedeti, kteri časniki do-

*) O Tomaž!

hajajo. Kako mu zamorete podtikati reči, pri katerih je čisto nedolžen! Noben pameten človek mu ne more kaj podtikati in mu tudi ne, edino le, v kajca zalega! Dopisnik „Soče“ se tudi dotika župana, da je on sedež pošte izposloval za Otalež, ne za Plužnje. Ali g. župan ima pri tem čiste roke. Stori je le svojo dolžnost kot župan. Dopisun „Soče“ piše, da je dopisnik „Primorskega Lista“ visoko pesem zapel poštnemu ravnateljstvu v slavo, in prav je imel. Dobro misleči ljudje so hvaležni c. kr. pošt. vodstvu za to poštno upeljavo in zvezo. Poštno ravnateljstvo je pošteno in popolnoma pravično ravnalo, da se je oziralo na resnične podatke, ne pa na laži in zvijače, da je postavilo sedež v Otaležu, ker tukaj je sredina občine, uradi in cerkev. Semkaj dohajajo največ ljudje, ne pa v trafike in prodajalnice.

Ako vi imenujete — postmajstra — „krive pošte“ v Otaležu Mojzesa, sem na to ime ponosen, samo da bi ga bil tudi vreden. Jaz pa imenujem vas podle Judeže lškarjote! Med pošteniimi Otaležani vas je le peščica, ki delate le sramoto in razkol.

To je odgovor vsem lažnjivim in obrekljivim dopisunom umazano „Soče“.

Mojzes postmajster „krive pošte“ v Otaležu, po domače: Jakob Jereb.

Novice.

Birmovanje v goriškem dekanatu. — Premilostni knez in nadškof bo delil sakrament sv. birme dne 20. t. m. v Čepvanu, dne 21. na Lokvah, dne 22. v Gorenji Tribuši, dne 23. v Grgarju, dne 24. v Batah, dne 25. v Ravnici, dne 27. v Št. Andrežu, dne 11. oktobra v Solkanu, dne 12. v Kronbergu, dne 13. v Pevmi, dne 14. v Podšahotinu in dne 15. v Št. Mavru.

Socijalni demokratje na Goriškem. — Dne 23. t. m. so imeli socijalni demokratje shod na Repentabru, dne 24. t. m. v Mirnu, v nedeljo dne 30. t. m. pa v Komnu. Vsakdo mora priznati, da se stranka soc. demokratov na Slovenskem giblje. In mi?

Spremembe v franč. provinciji. — V Ljubljano pride P. Regalat Čebulj. Na sveto Goro P. Avrelj Knafelj gvardijan, P. Franc Ambrož. V Novomesto: P. Atanazij Avser za učitelja. V Kamnik: P. Klemen Grampovčan katehet. V Pazin: P. Krizostom Wester. V Nazaret: P. Eleks Hamler in P. Anzelm Murn. V Maribor: P. Kalist Heric gvardijan, P. Filip Perc vikar, P. Kasijan Zemljak in Friderik Saller kapelana. Sv. Trojica: P. Kajetan Kogej vikar, P. Albert Pirc katehet in kapelan. Brezje: P. Alkantara Čertanc, P. Maks Brelj, P. Norbert Sušnik. P. Pij Žankar gre iz Ljubljane v Maribor. P. Blaž Farčnik pride iz Kamnika v Ljubljano in P. Kerubin Tušek iz Rima v Kamnik kot suplent domač. bogoslovja. —

Provincijalom kapucinske provincije na Kranjskem, Štajerskem in Primorskem je bil 25. avgusta izvoljen P. Edvard Bervar, rodом Novomeščan.

Novi gvardijan oo. kapucinov v Gorici je č. g. Gaetan Dvorsk, dosedaj gvardijan na Štajerskem.

Premilostni škof tržaški dr. Nagl se je večraj mudil v Gorici.

Romanje tržaških Slovencev na Sv. Goro. — Včeraj ob 3. uri popoldne je pripeljal romarski vlak tržaške Slovence na goriško postajo. Od tod so se podali na Sv. Goro.

Kapelanom v Rojanu je imenovan Lahon gosp. Anton Pernacich. „Piccolo“ mu poje slavo in ni čuda, saj je Pernacich vžival podporo „Lege Nazionala“. Žalostno, Slovincem pravico!

Slike sv. Očeta Pija X., katere so razpostavljene po oknih v Gorici, so zelo različne, kar je pač znamenje, da so iz raznih dob. Občinstvo naj sedaj ne kupuje, ker bomo v kratkem dobili istinite slike.

Zmernost Leona XIII. — Ko je zdravnik dr. Baumgarten prašal Leona XIII., kateri pripomočki so ga dovedli do tako visoke starosti, je rekel: „Celo življenje rabil sem in rabim še zdaj le en pripomoček in ta je: zmernost. To imam v vseh rečeh, ker ona je kraljica čednosti“. Ta beseda — zmernost — morala bi stati na prvi strani vsake zdravniške knjige.

Škofjske sinode. — Vlavantinski ali mariborski škofiji je obhajal knez in škof Mihael 24., 25. in 26. avgusta t. l. četrti škofjski sinodo. Udeležilo se je 218 duhovnov. Se sinodo so bile združene tudi duhovne vaje, katere je vodil p. n. gospod kanonik Filip Jakob Bohinec.

V Ljubljani pa obhaja knezoškof Anton Bonaventura te dni (1., 2., 3. in 4. septembra) prvo škofjsko sinodo.

Kakor znano, je škof dr. Anton Mahnič obhajal v Krku l. 1901. škofjsko sinodo.

Za „Alojzijeve“: Preč. g. Ign. Leban 20 K, preč. g. Val. Batič 10 K, F. T. v G. 20 K.

Bog plati!

Za slovensko sirotišče v Gorici oziroma za „Kat. društvo deljubev“ so darovali: P. n. Josip Toroš 2 K, Jožefa Šatej 2 K, Emilija Gijan 1 K.

Bog plačaj!

Smrtna kosa. — V soboto po noči je umrl v Gorici uradnik „Trgovsko obrtne zadruge“ gosp. France Gabršček.

Umrli je v Gorici v torek dne 1. t. m. g. Franciška Koruza iz Gaberij na Vipavskem.

N. p. v m.!

Nesramne podobe razstavljajo nekateri trgovci in prodajalci tobaka v Gorici na svoja okna. To je v veliko pohujšanje nedolžne mladine. Zavedni katoličani bi se morali temu vpreti. Velike nesramnosti se dobe zlasti na oknu tobakarne v Gledališki ulici šte. 8.

Sladkor bo cenejši! — V kratkem bo veljal kg. sladkorja v koscih, ki je doslej veljal 88 do 92 vin. le 77 do 81 vin. En kg. navadnega sladkorja, ki je veljal sedaj 86 do 88 vin., bo veljal 74 do 76 vin. Za nekaj mesecev bo sladkor za nadaljnjih 9 vinarjev pri kg. cenejši.

Volitve v gospodarski svet v Sovodnjah so se vršile včeraj. Stali sta si nasproti dve stranki, namreč stranka sedanjega „naprednjakega“, prav za prav nazadnjakega načelnika in stranka treznih občanarjev. Boj je bil prav hud. Izid volitev je bil ta, da je stranka treznomislečih in za blagor občanarjev vnetih mož zmagala v tretjem in drugem razredu. Tudi v prvem razredu bi bila zmagala, ko bi bili storili vsi naši volilci svojo dolžnost, kar smo tudi pričakovali. Večino imamo in s to smo zadovoljni. Živeli zavedni volilci! Živeli vrli Sovodnjaci in Rubinjci!

Danes se vrše volitve županstva in upamo, da tudi takaj proderejo kandidatje treznih in poštenih mož. Pogum!

Prva nesreča v predoru pod Kostanjevico v Gorici se je dogodila v torek. Mina, ki se je sprožila brezgodaj, je hudo poškodovala delavca Ant. Lipičerja iz Kala. Prepeljali so ga v bolnišnico usmiljenih bratov.

Cesta na Baški dolini je dovršena in izročena javnemu prometu.

Dela na bohinjski železnici. — V predoru pod Kostanjevico delo še precej napreduje. Izvrtali so do zapadne strani že nad 28 metrov sveta, od južne pa nad 26 metrov. Zadelo so pri tem delu tudi na vodo. Ako je to pitna voda, rabila se bo lahko za tamošnji del mesta. Sploh se pa čujejo hude pritožbe proti trdku Sard Lenassi in dr., ki je prevzela zgradbo železnice med Kanalom in Gorico. Te pritožbe prihajajo od strani delavcev domačinov, katerih se ta trdka baje brani kolikor more. Dela jim namreč sitnosti že pri vzprejemu v delo. Pošiljajo jih od Poncija do Pilata ter jih imajo naravnost za norca. Najprej jih pozivajo potom listov, naj se oglasijo k delu, kakor se je to zgodilo pred par tedni, ko sta prinesla tak poziv „Soča“ in „Primorec“. Ko so se delavci oglasili, so jim pa rekli, da jih še ne potrebujejo, dočim se pa z delavci, ki prihajajo iz blažene Italije vse drugače postopa in se jih tudi veliko bolje plača nego domače delavce. Tako postopanje je skrajno neumestno in neopravičeno, posebno z ozirom na obvezo, katero je vsprejela trdka, ko so ji bila izročena ta dela, na obvezo namreč, da se bo morala ozirati v prvi vrsti na domače delavce. Dobro da je ta trdka dobila delo le na delu železniške črte med Kanalom in Gorico, kaj bi pa še le počenjala, ako bi ji bila izročena tudi dela med Kanalom in Podbrdom, za katera se je tudi jako potegovala. Na vsak način pa je dolžnost poklicanih činiteljev, da gledajo ti italijanski trdku, kateri je posodil

ime avstrijec Lenassi, nekoliko na prste, ter da se prepričajo, kako ona izpolnjuje svojo obvezo glede vsprejemanja domačih delavcev na delo.

Železniški most čez Sočo pri Solkanu. — Železniška uprava se je odločila, da sežida čez Sočo pri Solkanu kamenit most z jednim samim obokom. Ta obok imel bode 80 metrov svetlobe.

Druga železniška zveza s Trstom. — C. kr. železniško stavbeno ravnateljstvo na Dunaju naznanja da je na delni progji Prvačina-Trst-Sv. Andrej državne železnice Celovec (Beljak)-Gorica-Trst izvršitev podtalne zgradbe, posipa in nadtalne zgradbe, potem posameznih vrhulnih zgradb, železniške ograje, dobava in premestitev železniških znamenj ter dobava mejnikov po ponudbi oddati. Ponudbe je najkasneje do 12. septembra 1903, 12. ure opoldne vložiti v vložni zapisnik c. kr. železniškega stavbenega ravnateljstva na Dunaju (k. k. Eisenbahnbauinspektion in Wien, VI., Gumpendorferstrasse 10). Natančnejša določila za vložitev ponudb, seznam cen, pogoji in druge priloge ponudb so pri imenovanem ravnateljstvu in pri c. kr. železniškem stavbenem vodstvu v Trstu, Piazza nuova 2 na vpogled.

Italijanski kralj in kraljica v Vidmu. — Iz Brd nam pišejo: Ko je minuli četrtek italijanski kralj s kraljico Heleno obiskal svojo beneško mesto Videm, šlo je tje tudi nekaj Slovencev iz Brd, da vidijo lepo Črnogorko. Videli so jo in veselili so se, ker je presegala kralja. Italijani sami so priznavali, da je kralj v primeri s kraljico Heleno preveč „piccolo“.

Sprejem ni bil nič poseben; ni bilo slavalokov niti zastav po visokih hlodih, le z oken jih je nekaj viselo. Ali so kaj streljali ne vem, do mojih ušes ni prišel glas. Edina zanimivost je bila v razstavi. To ogledovati — je odškodovalo vsaj nekaj naše visoke stroške. Kako in od kod so vse te umetne stvari na razstavo prišle, ne morem popisati, vsak radoveden naj si ogleda razstavo sam.

S kolesom povozil je v soboto dne 29. avgusta g. Anton Princič iz Biljane Jožefo Kožlin iz Dobrovega. Uboga ženica, 66 let stara, počiva na postlji in si ne more ne z nogami in ne z rokami pomagati. Tudi kolesar se je nekaj poškodoval. Slavna gospoda briska naj nekoliko bolj pazi! Pot je dovolj široka za trezne ljudi!

Na učnih zavodih „Šolskega Doma“ v Gorici se prične šolsko leto 16. septembra.

V moško obrtno-nadaljevalno šolo se bode vpisovalo v nedeljo dne 13. septembra od 9. do 11. zjutraj, dne 14. septembra pa od 5. ure pop. dalje. Opozarjamo roditelje oziroma gg. mojstre, da pravočasno vpišejo svoje sinove, oziroma rokodelske vajence, v obrtno-nadaljevalno šolo ter skrbé, da bodo isto redno obiskovali, ker le tedaj je dober uspeh zagotovljen.

16. septembra prične šolsko leto v drugih zavodih „Šolskega Doma“. — Vpisovalo se pa bode v ljudsko šolo, v pripravljavnico za izobrazevališča, v obe strokovni šoli, dne 14. in 15. septembra od 9.—12. ure dopoldne, in od 2.—4. popoldne. Ako se društvu posreči vdobiti primerno učiteljsko moč, razširila se bode deska ljudska šola na pet razredov. Učenci in učenke, ki so že pohajali učne zavode „Šolskega Doma“, naj prinesejo poslednje spričevalo. Prvenci za I. razred naj pridejo z roditelji.

Na c. kr. deški in dekliški vadnici bode vpisovanje 15. sept. od 8.—12. ure zjutraj. Novinci za I. razred naj prinesejo krstni list, ubožni list, spričevalo o zdravih očeh in o stavljenju koz. Šolsko leto začne 16. sept. V III. in IV. razred deške vadnice se letos ne sprejme noben novi učenec. V višje dekliške razrede se tudi ne sprejmejo nove učenke.

Vpisovanje na c. kr. ženskem učiteljskem v Gorici bo dne 14. in 15. sept. in sprejemni izpiti za prvi tečaj 17. sept. ob 8. uri. V višje tečaje se ne sprejme novih gojenk.

C. kr. gimnazija v Gorici. — Šolsko leto prične 18. sept. Sprejemanje v prvi gimn. razred bo 14. sept. od 9.—12. ure predp. Učenci morajo v spremstvu svojega očeta ali namestnika prinesiti krstni list in šolsko spričevalo. Sprejemni izpit bo 15. sept. Učenci, ki so bili že na tem zavodu, priglasiti se morajo do 17. sept.

Sprejemanje v c. kr. slovensko pripravljavnico bo 10. sept.

C. kr. realka v Gorici. — Sprejemanje v I. razred c. kr. realke bo 15. sept. od 9.—12. predp. Sprejemni izpit bo 16. sept. Dijaki, ki so bili že na tem zavodu, priglasiti se morajo 16. ali 17. sept. Učenci, ki pridejo iz drugih zavodov, priglasiti se morajo 16. sept. Prinesejo naj se seboj šolsko spričevalo in krstni list. Sprejemanje v italijansko pripravljavnico bo 15. sept.

Vpisovanje v otroške vrtece. — Šolska vrteca pod Kostanjevico in v ulici sv. Klare, kakor tudi otroško zabavišče v Cipresni ulici sta se otvorila v torek, 1. septembra. Ta dan je pričelo vpisovanje otrok. Vsprejemajo se otroci v starosti od 3 do 6 let. Otroška vrteca, kakor tudi otroško zabavišče, odprta bode ta vsak dan, izvzemši nedeljo in praznike, od 9—12 dopoldne ter od 2—4 ure popoldne. Vabimo torej slovenske stariše v mestu, da ne zamude te prilike ter da vpišejo svoje otroke v omenjene otroške vrtece ter da jih bodo vanje redno pošiljali.

Začetek šolskega leta na c. kr. pripravnici za učiteljske v Podgori pri Gorici bode dne 16. septembra 1903. Vpisovanje bode dne 14. in 15. septembra od 9. do 12. ure predpoldne v tamšnjem šolskem poslopu. — V ta zavod se sprejemajo krepki in zdravi dečki, ki so dosegli 14 ali več let ali pa vsaj 13½ leta svoje starosti in so dovršili z dobrim uspehom ljudsko šolo ali pa kak razred srednjih šol ter se želé posvetiti učiteljskemu stanu. — Za vsprejem se zahteva: zadnje šolsko spričevalo, krstni list, spričevalo o stavljenju koz in zdravniško spričevalo, da je zdrav in brez telesnih hib. — Šolnine se ne plačuje, temveč dobé na tem zavodu pridni in potrebni učenci nekaj državne podpore. — Vodstvo c. kr. pripravnice za učiteljske v Podgori, dne 31. avgusta 1903.

Obrtno-nadaljevalna šola za klesarje v Nabrežini začne zopet pouk s 1. septembrom t. l. Ker je ta šola velike važnosti, posebno za prebivalce našega Krasa, priporočajo se vsem, posebno pa Kraševcem. Mnogo ptujcev se ne le preživi s klesarsko (kamnarsko) obrtjo, ampak naravnost obogatijo. Zakaj bi pa naši ne! Stariši, dajte svoje sinove kakemu klesarskemu mojstru v Nabrežini v uk. Tak deček obiskoval bode potem tukajšnjo šolo, ter se tako izvežbal, da bode pozneje lahko sam obrtoval. Ubogi vajenci (garzoni) dobe tudi denarne podpore.

Tudi za delavce-pomočnike prične pouk s 1. septembrom. Poučevalo se bode strokovno risanje za klesarstvo. Mladenci! ne zamudite te prilike.

C. kr. kmetijsko društvo v Gorici razglašajo: Vabi se poljedelce na skupno naročbo umetnih gnojil, t. j. Tomazeve žindre in superfosfata z Reke, z fosforovo kislino razstopljivo v vodi. Podpisuje se brez zaveze za ceno, katero bode odbor, v korist naročnikom znižal bolj kot mogoče. Pri naročbi bode treba položiti za vsak kvintal 1 krono varščine.

Samomor. — V torek zjutraj se je vstrelil v Gorici privatni uradnik H. S. iz Trsta, star 28 let. Vzrok samomoru je neumna ljubezen.

Sijajna slovenska zmaga na meji. — Pri občinski volitvi pri St. Ilju v Slov. Goricah na Štajerskem je dne 28. avgusta t. l. zmagala slovenska stranka v prvem in tretjem razredu in si tako pridobila nasproti Nemcem večino v občinskem odboru. Slava!

Občinske volitve v Žminju. — Občinske volitve v Žminju v pazinskem okraju, so se izvršile v popolno zmago hrvatske stranke v vseh treh razredih.

Strašna nesreča na železnici. — Ko se je v noči od četrta na petek vračalo vojaštvo od slavnosti v Vidmu v svoje garnizije, sta si prišla dva vlaka drug drugemu nasproti in tako trčila skupaj. Kriv nesreče je baje strojevodja vojaškega vlaka, ki je s postaje Passian z vojaškim vlakom odšel, dočim bi moral čakati tam dohod tovrnega vlaka. Pravijo, da je bil strojevodja pijan. Ako je to res, potem je revež drago plačal svojo lahkomišelnost, kajti ostal je koj mrtev, ko sta vlaka trčila skupaj. Poleg njega našel je smrt tudi kurjač, dočim se ni od tovrnega vlaka nikdo poškodoval. V vojaškem vlakcu je prišlo ob življenje 18 vojakov, 52 pa jih je bilo težko ranjenih ter so nekateri že med potom umrli, ko so jih prevažali v videmsko bolnišnico. Italijanski kralj, ki je doznal to strašno nesrečo v Trvižu, odpeljal se je z avtomobilom koj na lice nesreče.

Pogreb ponesrečenih vojakov bil je v soboto v Vidmu na jako slovesen način.

Ne šali se z Bogom! — Nekje na Češkem rekel je mlad mož, ko so ga opominjali, naj gre v cerkev: „Prej ko še enkrat stopim v cerkev, naj mi obe nogi segnjeta“. Kar je rekel, se mu je dopolnilo do besede. Mož oboli in res ni stopil več čez cerkveni prag, ker sta mu živemu obe nogi segnile! Pošteni mladenci, le v cerkev!

Smrt vsled bilke senu. — Na Nemškem požrl je mož, ko je pil vodo, tudi bilko senu. Ta pa mu je ostala v požiralniku in ni hotela ne dol ne gor. Provročilo je take boleti, da je revež umrl čez malo ur.

Kakšno pot prehodi plesalec? — Mož, kateri ni imel boljšega dela, je izračunal, kakšno pot prehodi plesalec ali plesalka pri plesu. In kaj je izračunal? Pri navadnem „valcerju“ prehodil bi plesalec 1 kilometer (en četrt ure); pri „kvadrilji“ dva kilometra (½ ure); pri „mazurki“ 900 metrov; pri „polki“ 800 metrov. Ako bi ples trajal od 8. ure zvečer do treh zjutraj, prehodila, oziroma pretekla bi plesalka 46 kilometrov, to je dobrih 11 ur ali 56.000 korakov!

Ako bi bilo treba tako pot narediti iz ljubezni do Boga, imela bi sto izgovorov!

Risar brez rok. — V mestu Bristol na Angleškem je ubogi risar, ki je poseben spreten v risariji, dasi nema rok! Zgubil je bil namreč obe roki pri neki železniški nesreči.

Risar je v začetku z nogami. Ko mu pa to ni šlo, kakor je želel, jemal je risarsko orodje med zobe in je izvrševal krasna dela. Risar je bolj, kakor kedo z rokami. Njegova dela kažejo se po vseh razstavah.

Najgotovejša pot! — Ko je obola mati Melanhtona, znanega učenca Martina Luterja, poklicala je k postelji svojega sina, odpadnika, ki je tudi mater prisilil, da se je katoliški veri odpovedala. In kaj je rekla sinu, ko ji je smrt trkala na vrata? „Sin moj!“ mu reče, „na tvoje besede sem jaz zapustila katoliško vero in pristopila k novi, ki si ti jo učil. Hip na hip stopila bom pred večnega sodnika, prosim te in rotim te pri živem Bogu, povej mi in ne zakrivaj mi nič: v kateri veri naj jaz umrjem?“ Melanhton povesi glavo, omolkne za hip, na to pa reče: „Mati, nova Lutrova vera je božja, ali katoliška je gotovejša.“ Bolje je bilo, če bi bil rekel: nova vera je naša iznajdba, katoliško vero pa je Bog razodel.

Lakota l. 1817. — Stari ljudje vedo še marsikaj povedati, kako huda lakota je bila leta 1817. Takrat se je slišalo na sploh: „Naj bo slama ali seno, samo da je polno črevo!“ Mernik pšenice je veljal 8 gld. 20 kr. in sicer zlatega denarja, rž je bila po 8 gld. 40 kr., turšica po 8 gld. 72 kr. V Celovcu plačal se je celo mernik pšenice po 40 gld. v papirju! Hvala Bogu! zdaj tega ni, kaj pa pride, ne vemo.

Zvest pes. — Rimljan imel je posebno zvestega psa. Ko je bil zaprt v ječo, šel je za njim tudi pes: ko je bil usmrten, spremljal ga je pes v smrt in ni hotel od mrliča. Vrgli so psa košček kruha, ta ga pobere in nese k ustom svojega mrtvega gospodarja, češ, da ga s tem oživi. Vrgli so potem mrliča v reko Tiberio in pes — skočil je za njim, ter delal na vse načine, da bi svojega gospodarja spravil iz vode.

Tu naj bi se marsikateri človek učil zvestobe!

Za kratek čas.

Salomonska sklepa občinskih zastopnikov. — V nekem amerikanem mestecu je občinsko starešinstvo slenilo res salomonski sklep: „1. Starešinstvo sklene, da se zgradi nov zapor; 2. sklene se, da se novi zapor zgradi z materialom starega zapora; 3. sklene se, da se stari zapor toliko časa uporablja, dokler novi ne bo dozidan. — V seji mestnega sveta dublinskega (Irsko), v kateri se je razpravljalo, kako bi z vseučilišnega vrta na najlojži način odpravili neko grobljo, je neki profesor predlagal, naj se skuplje glohoko jamo, v katero zmečejo kamenje. „Toda“, vgovarjal je previden član mestnega sveta, „kam pa denemo zemljo, ki jo zgrebemo iz jame?“ „No“, odgovoril urno profesor, „potem skupljemo drugo jamo, in to zemljo zmečemo v njo“. In nihče ni več vgovarjal.

Rojaki, spominjajte se sol. zavodov!

Odlikovana delavnica!

ANT. KRUSIČ,
krojaški mojster v vrtni ulici 26.

Priporoča se sl. občinstvu v mestu in na deželi, posebno č. duhovščini. — Ima bogato zalogo blaga vsake vrste in za vsaki stan, ter opozarja na ravno došlo sveže por. adansko. blago, lastni izdelek gotovih oblek in površnih suknj. Cene prav solidne!

„Centralna posojilnica“
v Gorici,

registrovana zadruga z omejeno zavezo, sprejema hranilne vloge, katere obrestuje po 4%, polmesečno; nevzdržene obresti pripisuje konec leta h glavnici. Rentni davek plačuje posojilnica sama.

Daje posojila udom na osebni kredit po 6% in na vknjižbo po 5%.

Sprejema člane z glavnimi deleži po 200 K in z opravičnimi deleži po 2 K.

Otvorja članom tekoče račune, katere obrestuje po dogovoru. Za naloge in vračanje so na razpolago polnične c. kr. poštne hranilnice, tako da je mogoče poslati denar brez poštne stroškov.

Uradne ure so vsak delavnik od 8—12. ure zjutraj in ob ponedeljkih in četrčkih tudi popoldne od 2—4 v ulici Vetturini 9.

Teodor Slabanja,
srebrar,

v Gorici, ulica Moreli 12.
priporoča prečast. duhovščini za izdelovanje cerkvenih posod in orodja. Pripravo cerkvenega orodja olajšuje revnim cerkvam s tem, da daje tudi na obroke. Obroke si pa preč. p. n. gospod naročevalci sam lahko določijo.

Očarana sem jako od lepote in dobrote Tvoje obleke. Povej mi vendar, kje kupuješ tako krasno blago?

v „Krojaški zadrugi“

v Gorici, Gosposka ulica 7.

katera tvrdka ima največjo zalogo te vrste v Gorici. — „Kako je to mogoče, saj sem vendar čitela v nekem listu, da nima „Krojaška zadruga“ nikakega blaga več“. — „Pojdi, pojdi in ne veruj vsake reči; prepričaj se sama in iznenadena bodeš, ko zagledaš isto založeno tako velikansko z blagom, da bodeš kar strmela. Tu ti leži na razpolago izvanredna množina raznega blaga za vsaki spol in za vsaki letni čas, kakor krasne Zephyrije, batiste, perkal, svile, Oxford, Pique, vsakovrstnega volnenega blaga, moško suknjo po vsakej ceni in izbiri. Tu dobiš bogato izber vsakovrstnega blaga, za neveste jako veliko zalogo perila, kakor platna, Chiffon, prtenina, hlačevine volnene odeje, kovtre, žepne rute. Tam dobiš vse blago prejšnjih sezon pod lastno ceno. Na zahtevo se pošiljajo vzorci brezplačno. Cene so tako nizke, da se je čuditi, seveda tudi stalne, brez pogajanja. Torej pridi in poskusi, in gotovo boš zadovoljna in vesela.“

Nova delavnica
cerkvenih posod
in orodja.

Gorica, magistratna ulica št. 8.
Podpisani vsota si naznaniti preč. duhovščini, da je odprl novo delavnico cerkvenih posod ter se priporoča za naročbe svečnikov, svetilnic itd. v vsakovrstni kovini in v vsakem slogu po najnižjih cenah.

Ker še nima ilustrovanih cenikov, pošlje po želji preč. duhovščini obrise raznih posod in orodja.

Priporoča se tudi za popravilne rabljenih reči, jih zopet posrebi in pozlati tako, da dobijo prvotno stanje.

Izdeluje strelovode po najboljših iznajdbah in popravlja že rabljene.

Udani
Franc Leban,
srebrar.

L. ZORNIK
Gorica,

Gosposka ulica št. 7,
priporoča

svojo veliko zalogo mod. blaga, kakor: zadnje novosti okrasov za obleke, rokavice, nogavice, pajčolane, solenike, dežnike, trakove, pasove, predpasnike, vsepotrebščine za šivilje. Zaloga na boljšega perila za gospodinjstvo. Zaloga raznovrstnih trakov itd.

Anton Kuštrin

Gosposki ulici h. šte. 25.

priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo: Santos, Sandomingo, Java, Cejlon, Pororico i. dr. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfa istersko in dalmatinsko. Petrolej v zaboju Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3 4, 5. Več vrst riža. Mljaveče prve in druge vrste, namreč po 1/2 kila in od 1 funta. Testenine iz tvornice Žnideršič & Valenčič v Il. Bistrici. Zveplenke družbe sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevega mlina v Kranju in z Jochmann-ovega v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Po pošti se razpošilja v zabojčkih najmanj po 5 Kg. na vse kraje.

Priznanje ilirskim testeninam
iz krogov veleposestva.

Gospodoma
Žnideršič & Valenčič,
Il. Bistrica.

Z Vašimi testeninami sem popolnoma zadovoljna, ker so res najizvrstnejše od vseh, kar sem jih poskusila.

Tolsti vrh (St. Jernej) Dolenjsko, 12. januar. 1903.

Marija Rudež,
grajščakinja.

Sadjarsko in vinarsko društvo
za Brda v Gorici

Prodaja naravne in prstne briske pridelke po zmernih cenah.

Zaloga pristnih vin:
burgundeca, rizlinga, modre frankinje in drugih.

DESERTNA VINA.

Sedež društva je:
Gorica, ulica Barzelilni št. 20.

Krojaška mojstra
Čufer & Eajt

v Gorici, ulica sv. Antona št. 7
v hiši g. Jerneja Kopača
izdelujeta

vsakovrstne obleke za moške po meri, bodisi fine ali pa priproste.

Priporočata se svojim rojakom v Gorici in na deželi, posebno pa č. duhovščini za obilna naročila.

Vsaki gospodinj!

je čestitati, ki glede na zdravje, prihranek in dobri okus uporablja Kathreiner-Kneippovo sladno kavo.

Vljudna prošnja: Pri kupovanju ne zahtevajte samo „sladne kave“, ampak izredno vselej — Kathreinerjevo — Kneippovo sladno kavo in odjemajte jo le v izvirnih zavojih, kakršnega kaže ta podoba.

